

## ДО БАЩАТА, КОЙТО СЕ ОПЛАКВА ОТ НЕБЛАГОДАРНИЯ СИ СИН

Пишеш ми как си го пратил в търговско училище, за да стане по-учен и по-добър от теб. Станал е по-учен, но не по-добър, а много по-лош от теб. Опропастил е и своя, и твоя авторитет в града за по-кратко време, отколкото на теб ти е било нужно, за да станеш калфа. Издържайки го, докато е учил в чужбина, ти си пестил не само за сметка на своето тяло, но и за сметка на Бога и на душата си. Престанал си да ходиш и на църква - пари струва; трябва и свещ да се запали, и грош върху диска да се остави. Спрял си да празнуваш кръстната слава на твоя род - пак разходи: пита, пък гости, пък свещеник... Всичко това си изоставил, само и само той да се дипломира във Виена и Париж. И наистина, в някои неща е станал по-способен от теб по-добре познава приходните и разходните книги и двойното счетоводство. Но клиентите никак си се отдръпнали от твоя магазин. Втрещил си се от почуда. Как така, питал си се, този мой син знае езици, има умения, познава валутите и счетоводните баланси на цяла Европа, пък при мен - неукия - идваше народ, а при него - вещия в търговията - никой, та никой? Клети човече, ти забравяш една малка подробност, от която зависи и успехът в търговията, и победата във войната. Хората търсят човек, а ти им предлагаш специалист. Но те се боят да имат работа със специалиста нечовек. Затова твоите предишни клиенти с наведена глава заобикалят твоя магазин и се шмугват в магазините на другите търговци. С много пари си купил нечовек, разсипник. Твоят син не иска и да знае за нищо от онова, което се почита сред народа и във вашия град. Бог, душа, молитва, кръстна слава, милосърдие, човечност, снизходителност - за него всичко това са празни приказки на вас - старите неукни търговци.

В магазина винаги е нервен и сърдит, само в кафенето е весел. Кафенето се е превърнало за него в дом. У дома и в магазина рядко се вестява и безделничи. Но когото кафенето благославя, него домът проклина.

Накрая те е измамил така нещо, че сега вече си се убедил напълно -наистина е по-способен от теб. Обяснил ти е, че за успеха и модернизирването на магазина трябва да се заличи твоето име и да се изпише неговото. Ти незлобиво си приел предложението му, а той - специалистът по двойно счетоводство - е прокарал това през съда. Ти дори не си подозирал какво означава всичко, докато един ден, сърдит след нощния запой, не ти е казал в очите, че си последен уличен просяк, без никакво свое имущество. Като си се видял в такова положение, ти си отишъл в съда... пък при адвокати, при приятели... Но всички те, вниквайки в работата, са ти казали едно: че твоят син те е лишил ловко и напълно от твоето имущество. И много още ми пишеш за напразните опити да си върнеш онова, което с пот и почтеност си печелил и събрал. А накрая в отчаяние питаш: грешно ли е да убиеш своя безчовечен син?

Защо да убиваш мъртвия? Не е ли всеки нечовек леш, който се разпада пред очите на света? Не убивай своя син, а апелирай пред Онзи, Който единствен може и твоя син да оживи, и теб да спаси. По-добре бъди просяк с душа, отколкото злодеец без душа. Ти все още си по-богат от своя син. И можеш да помогнеш на него повече, отколкото той на теб. Върни се към онова, което си изоставил заради него. Върни се към Бога, Църквата, кръстната слава; върни се при своята душа. А ако нямаш свещи, нито обредна пита, нито грошове, Бог вижда - принеси вместо това въздишки и сълзи, и молитви. А ако ти се наложи наистина да просиш, казвай на чуждите прагове: „Дайте нещичко за хляб и за свещ - хляб на мен, стареца, за храна, а свещ - за моя син, за

неговото спасение." Кажи така и на прага на бившия си магазин, нека и той чуе. А когато изпросиш със срам, то е като да си заработил. Тогава отиди и запали свещ в Божия храм. С това ще потресеш всевиждащите небеса и те ще ти помогнат. По-добре ще оправиш работата със свещ, отколкото с брадва. Бог нека ти е на помощ!